

forbindelse. Smidlertid siger den høitærede Minister, at det vil han foreløbig ikke gaa ind paa, det vilde være meget let for ham at ordne Forholdet paa en anden og heldigere Maade. Sa, hvis han kan det, ønske vi ikke bedre; vi forlange ikke Andet, end at faae Sagen ordnet paa en anden og heldigere Maade; men saa er det mærkværdigt, at det ikke allerede er sket. Foreløbig vil jeg tillade mig at stemme for Vædringsforlaget, som det foreligger, og jeg haaber ogsaa, at det maa blive taget under nøie Overveielse, men jeg beder fastholdt, at det, at denne Linie er gaaet frem for det Aar, for hvilket der foreligger Tal, ikke er noget Bevis for, hvad denne Linie kunde udvikles til, thi det, der skal naas, er ikke blot en bedre Export af Algerbruksartikler, men tilige at skaffe en saa betydelig Trafik som muligt ind over vort Land, og det kan ikke ske uden ved at sætte en regelmæssig Dampskibsforbindelse i Gang, en Forbindelse, hvor man ikke søger at udbytte denne Route saaledes, at den paa en Maade gjøres umulig, ikke søger at udbytte den paa en saadan Maade, at man derved kan tvinge vor Handel, Industri og Algerbrug til at søge over Kjøbenhavn og de øvrige østlige Havne.

Lüttichau: Jeg kan indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger, som nærmest ville knytte sig til det Foredrag, vi hørte af den høitærede Indenrigsminister, idet jeg mener, at der i de Udtalelser, der fremkom fra den Side, indeholdes en Betyggelse for Landmanden i Almindelighed og for den jydsk Landmand i Særdeleshed, hvilket jo ogsaa til Dels blev anerkjendt af den ærede sidste Taler. Jeg sigter herved navnlig til den Udtalelse, som saaldt i Retning af en Revision af de Kontrakter, som forhaabentlig skulle fornyes med det forenede Dampskibsselskab, og jeg skal i saa Henseende blot tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Usikkerheden af, at der ikke sker nogen Indskrænkning i de ugentlige Farter, der nu finde Sted mellem Esbjerg og Barkeston, idet jeg tror, at det er et Fremstridt, navnlig med Hensyn til det vigtigste Udførselsprodukt for Landmanden, nemlig Smørret, at der nu finder 3 ugentlige Farter Sted. Jeg skal endvidere tillade mig at udhæve, at jeg ikke heller kan indse, at der er vundet Noget ved, om man kunde gaa lige ind i London, ind i Londons Dokker, hverken for Smørret eller Flæsket, som jo ere de vigtigste Produkter, der kan være Tale om, eftersom Kreaturerne i hvert Fald skulle blive i Barkeston. Det er saa ofte udhævet, at man ved at gaa det

Stykke fra Barkeston til London op ad Themsen let vil udrette sig for at komme ind i den tykke engelske Laage, der lægger Hindringer i Veien for Skibsarten, og her til kommer jo ogsaa en Omlægning af Fragtgodtet, der vil fordyre de i Forveien betydelige Omkostninger. Jeg tror ikke at kunne tilbageholde den Bemærkning, at naar der nepop fra engelsk Side, fra Handelsmænd i London, er fremkommen et Forlangende, der endogsaa var stillet til Indenrigsministeren her, om at føre Farten lige op i Londons Dokker, som dette Forlangende meget ensidig fra Folk, der nepop være interesserede i Lægtefarten. Jeg tror, at det vil være i høi Grad ønskeligt, at man som nu, bliver ved at føre Varerne over Barkeston og videre til London. Smidlertid har den høitærede Indenrigsminister stillet os i Udseet, at han mulig ogsaa vil prøve den direkte Fart for Flæskets Skyld, og det maa i alt Fald være den eneste Artikel, for hvilken der kan være Tale om at føre den lige ind til London. Det vilde jo være ønskeligt for den danske Landmand, om hans Varer kunde føres lige saa billigt til vort Marked som det sker for Holland, Belgien og Frankrig, og — affet fra Hurtigheden i Transporten — vilde det være attraaelsesværdigt, om vi kunde komme lige saa billigt dertil og ogsaa i den Retning optage Konkurrencen med disse andre Lande, som ligge saa gunstigt, men at nedsætte Fragten for derigjennem at opnaa en Ligestilling med andre Nationer, der paa Grund af deres geografiske Bellingehed ere heldigere stillede end vi, maa jeg anse for ensbetydende med at give Landbruget en Exportpræmie, som det ikke fuldt ud kan gjøre Fordring paa. Jeg kan dog ikke tilbageholde den Ytring, at jeg vilde anse det for i høi Grad ønskeligt, om Regjeringen fortsat tog det under Overveielse, dels om man skulde prøve andre Selskaber, andre Nationers Skibe, og dels om man, om fornødent, ogsaa skulde etablere, saaledes som Flektallet i Finanssubbalget nu har fremstillet, en direkte Forbindelse, støttet ved dansk Fart og danske Statsskibe. Jeg indser fuldstændig vel, at dette ikke kan ske hurtigt, at dertil kræves den nøieste Overveielse af hvilke Skibe — thi man kan ikke tage hvilket som helst Skibe — der ere de hensigtsmæssigste og bedste. Som jeg ser paa Tingene, indser jeg, at dertil hører en aarevis Overveielse. Men jeg tror ogsaa, at Resultatet med Tiden kan blive det, at man dog vil vælge denne Vej. Jeg ser de Farter, som derved kunne opstaa, men jeg maa indrømme, at saaledes som Farten nu er ordnet, er der — affet fra de noget for